

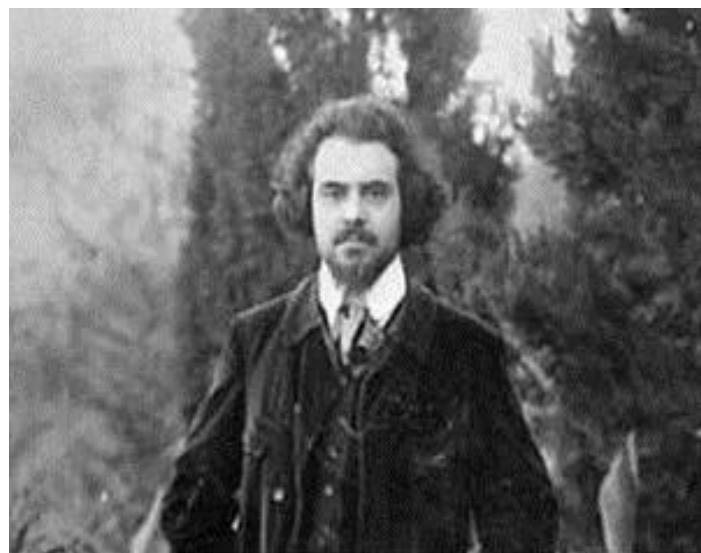
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БІЛОРУСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИХ ТА
СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН
КАФЕДРА ФІЛОСОФІЇ ТА ПРАВА
КАФЕДРА ІСТОРІЇ БІЛОРУСІ ТА ПОЛІТОЛОГІЇ

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної конференції

“СЬОМІ БЕРДЯЄВСЬКІ ЧИТАННЯ”

7 червня 2019 року

Біла Церква

2019

http://nbuviap.gov.ua/asambleya/constitutions.php	10. Конституція Республіки Польща	від	2 квітня	1997 р.	URL:
http://nbuviap.gov.ua/asambleya/constitutions.php	11. Конституція Республіки Хорватія	від	21 грудня	1990 р.	URL:
http://nbuviap.gov.ua/asambleya/constitutions.php	12. Конституція Словацької Республіки	від	1 вересня	1992 р.	URL:
http://nbuviap.gov.ua/asambleya/constitutions.php					

УДК 340**Росавіцький О. О., старший викладач***Білоцерківський національний аграрний університет***ВПЛИВ РЕЛІГІЇ НА ФОРМУВАННЯ ПРАВОВИХ СИСТЕМ СВІТУ**

З розвитком цивілізаційних процесів у світі, людство опановувало і утворювало норми власної поведінки, або по іншому так званні соціальні норми. Цілком зрозуміло, що первинно вони по своїй суті мали не лише раціональний характер, а і такий, що був пов'язаний з власним уявленням про світ, про добро і зло... Що з часом отримало своє відображення в тому чи іншому віруванні, а згодом і в релігії. Релігійні норми як і норми права належать до так званих соціальних норм, тобто тих, що в першу чергу регламентують правила поведінки у суспільстві.

За визначенням М.О. Мінца: Соціальні норми - це суспільно встановлені й закріплені зразки поведінки в діяльності людей. У соціальних спільнотах є важливим засобом регулювання поведінки людей, їх взаємовідносин і взаємодії у процесі спілкування. Вони дають змогу людині оцінювати свої і чужі вчинки, наявну ситуацію, партнерів по спільній діяльності чи спілкуванню, відбирати, спрямовувати, формулювати і регулювати діяльність та спілкування. Щодо конкретного індивіда соціальні норми виконують такі функції: регулятивну, вибіркову, оціночну, систематизуючу та ін. Усвідомлені соціальні норми дають внутрішню установку на поведінку індивідові у тій чи іншій ситуації. На демонстрацію поведінки у людській спільноті конкретного індивіда значно впливає соціальний контроль. У групових нормах закладається система вимог, яка визначає права, обов'язки і можливі дії кожного з членів групи, а також систему санкцій, що застосовують до окремих індивідів, які порушують соціальні норми [1, с. 51].

Про те, як і сама релігія в цілому є на багата старшою за віком відносно першої держави в нашій цивілізації, так і релігійні норми за своїм віком значно раднішими ніж норми права, саме вони були тим ключовим елементом, що формував звичаєве право у того чи іншого народу.

Як відомо з теорії держави і права звичаєве право це система санкціонованих державою правових звичаїв, які є джерелом права в певній державі, місцевості або для певної етнічної чи соціальної групи. Вони утворюється впродовж певного періоду шляхом постійного дотримання звичаїв нормативного характеру, відображає правову культуру та правову свідомість народу, а водночас інтереси панівних верств суспільства.

Про те, на думку багатьох науковців, для перетворення звичаю на правовий звичай потрібна не стільки санкція держави, скільки одностайна воля народу. Прихильники цієї точки зору протиставляють звичаєве право як дійсно народне право ("природне право", "соціальне право") так званому позитивному праву, яке походить від держави [2].

Так відомо, що християнство було зароджено на території Європи ще в період існування Римської імперії, а в третьому столітті стало державною релігією Риму, де його норми починають на пряму впливати на процес правотворчості в Імперії.

В період середньовіччя саме така течія християнства як католицизм по своїй суті утворює власну монархічну теократичну державність, а з часом Ватикан стає впливовим

політичним гравцем, маючи безпосередню участь у політичному житті Європи по сьогоднішній день.

Існують і сучасні теократичні держави, які найчастіше має ісламське забарвлення, це так званні країни Шаріату. Так, цілий ряд країн Близького Сходу і Передньої Азії виступають ісламськими державами: Іран, Саудівська Аравія, Йорданія. Деякі вчені до релігійних держав відносять і Ізраїль, де юдаїзм визнаний державною релігією...

Отже, як підсумок зауважу, що питання впливу релігії на формування правової системи держави не є досконало вивченим і потребує подальших досліджень.

Література:

1. Мінц М.О./Соціологія девіантної поведінки/Навчальний посібник. - Миколаїв: Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2009. - 244 с.
2. Міма I.B. Релігійні норми як соціально-правотворчі чинники суспільства. Електронний ресурс: <http://dspace.nbu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/63912/47>

УДК 005.334:316.61

Бурак П. М., канд. филос. наук

Белорусский государственный технологический университет

byrak@belstu.by

ГЛОБАЛИЗАЦИЯ ЦИФРОВОЙ ИНДУСТРИИ, ЕЕ СОЦИОКУЛЬТУРНЫЕ РИСКИ И ПОСЛЕДСТВИЯ

Современный мир вступает в новый период глобальной нестабильности под влиянием быстрых перемен во всех основных сферах жизни общества, обусловленных четвертой промышленной революцией, ведущей к созданию индустрии 4.0. Известно, что основы концепции четвертой промышленной революции сформулировал в 2011 году президент Всемирного экономического форума в Давосе Клаус Шваб [1].

Данная революция заключается в интеграции промышленности и цифровых технологий, возникновении цифровых производств в которых машины, люди и производимая продукция связаны между собой цифровыми технологиями и Интернетом. Решающее значение на всех этапах развертывания производства будут иметь миниатюрные производственные устройства, искусственный интеллект и обучающие машины. Ожидается глобальное изменение человечества. Весь мир и множество людей окажется в ситуации утраты рабочих мест и трудовых доходов. Развитие подобной ситуации как близкую перспективу предсказывает и американский исследователь Алек Росс. Он подчеркивает: «В отличие от предыдущей волны цифровой глобализации и инноваций (третья промышленная революция – П. Б.), которая вытащила огромное число людей из бедности, создав множество недорогих рынков, волна, которая все выше поднимается сегодня, обрушится на средний класс во всех странах мира, и многим грозит *возвращение к бедности*. ... Инновации несут в себе новые возможности и новые опасности. ... Социальные сети могут ... стимулировать развитие новых форм тяжелых социальных нервозов. ... Цифровые транзакции ... открывают все новые и новые возможности для интернет – мошенников» [2, с. 13].

Давно известно, что всякая историческая тенденция социально-экономического или научно-технического развития общества включает, как правило, два основных, взаимосвязанных направления изменения – положительное и отрицательное. Это связь, двунаправленность характера изменений имеет статус общеприродного онтологического закона развития, который человек, страна или все мировое сообщество не в состоянии отменить. Все эти субъекты сами являются непосредственными участниками такого рода обновления и, следовательно, сами себе создают все новые проблемы как способ организации и отражения содержания противоречий развития. Проявление данного закона в эпоху решающих перемен в

ЗМІСТ

Іщенко М. П.

Сучасна філософія про об'єктивний закон глобального еволюціонізму 3

Мельник Л.М.

Питання національної еліти в політичній творчості Трохима Зіньківського 6

Бровко Н.І.

Розвиток уявлень про правосвідомість людської особистості в поглядах вітчизняних митців 7

Дамарад А. А.

Нетытулаваная шляхта Беларусі і Украіны у саслоўна-палітычных працэсах у Расійскай імперыі 9

Хар'ковщенко Ю. Є.

Питання свободи у філософському вченні М. Бердяєва 11

Дем'яненка О.О.

Осмислення сучасної освіти крізь призму бердяєвських ідей про дисбаланс системності розвитку культури 12

Дем'яненка О.О.

Громадянське суспільство у процесах політичної модернізації України 14

Калядя І.У.

Фарміраванне нацыянальнай сістэмы адукаты і навукі ў Беларусі (1920-я гады) 16

Терещук М. М.

Інститут парламентаризму в континентальній правовій системі 19

Росавіцький О.О.

Вплив релігії на формування правовых систем світу 22

Бурак П. М.

Глобализация цифровой индустрии, ее социокультурные риски и последствия 23

Дужа І. А.

Вплив Сполучених Штатів на Іран 26

Коваль В. У.

Аналіз упływu Беларускай рады ў Празе на нацыянальную дыяспару ў Чэхаславакіі 27

Крючек П. С.

М.В. Довнар-Запольский – создатель высшего экономического образования в Украине 30

Острога В. М.

Деятельность педагогических курсов в Беларуси в начале XX в. 33

Самойленко Л. Я.

Проблеми проходження державної служби в умовах реформування 36

Райченок А. А.

Проблема белорусской государственности в 20-е гг. XX в. 37